

# РЕШЕНИЕ

№ 7936

гр. София, 21.12.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,**  
в публично заседание на 06.10.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Терзиев**

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **472** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на В. И. Ш., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] и електронен адрес: [електронна поща], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221519007397-091-001/29.07.2020 г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията и Т. Н. В. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1817 от 30.11.2020 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП в частта, в която е ангажирана отговорността му по чл. 19, ал. 1 от ДОПК за данъчен период м. 08.2018 г. в размер на 20 528 лева, ведно с дължимите лихви в размер на 8534, 90 лева.

С жалбата се настоява, че оспорваният акт е незаконосъобразен и неправилен, издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Счита, че още преди връчване на ЗВР не е управител на дружеството, което има друг собственик и управител.

Твърди, че не се доказва субективната страна, а именно наличието на умисъл, както и причинно-следствена връзка, че е действала недобросъвестно.

В съдебно заседание, чрез адв. Т. поддържа жалбата по съображения изложени в нея и претендира присъждането на разноски.

Ответникът– Директорът на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, чрез

процесуалния си представител – юрк. В., която поддържа становище за неоснователност на жалбата. Моли съдът да отхвърли жалбата и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221519007397-020-001/20.11.2019 г., издадена от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г., е възложено извършването на ревизия на В. И. Ш., в качеството му на управител на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД. Ревизията е за установяване на отговорност на лицето по чл. 19 от ДОПК за задължения на дружеството за ДДС по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.07.2018 г. до 31.08.2018 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 19.12.2019 г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата започва да тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 19.03.2020 г.

По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК, със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221519007397-020-002 от 16.03.2020 г., издадена от посочения по-горе компетентен орган и връчена по електронен път на 25.03.2020 г., срокът за извършване на ревизията е удължен до 16.04.2020 г.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК, в хода на ревизията са предприети процесуални действия, описани в ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от издадения ревизионен акт.

На основание чл. 37, ал. 2 и 3, чл. 53, чл. 56 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221519007397-040-001/04.02.2020 г. Изискани са всички първични и вторични счетоводни документи, както и търговските документи, относими за дейността на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД през периодите м. 07.2018 г. и м. 08.2018 г., ведно с писмени обяснения и издадени пълномощни на упълномощени лица. В отговор, ревизираното лице е представило изисканите му документи, които са подробно описани на стр. 6-11 в РД. Връчено е и ИПДПОЗЛ №Р-22221519007397-040-002/16.03.2020 г., с което е изискана информацията относно причините, поради които не са заплатени задълженията на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД за процесните периоди. Представени са писмени обяснения, съгласно които задълженията по РА №Р-22220318006464-091-001/22.07.2019 г. не са разплатени, поради несъгласие с констатациите в този акт.

С Протокол №Р-22221519007397-П73-001/14.04.2020 г. е приобщен РА №Р-22220318006464-091-001/22.07.2019 г., издаден на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД от приключилата ревизия по ЗДДС за данъчни периоди м. 07.2018 г. и м. 08.2018 г.

Изпратено е запитване до ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ във връзка с предприетите действия по събиране на дълга от „ЕСТОК.БГ“ ЕООД. Получен е

отговор, изх. №С200022-181-0018555/26.02.2020 г.

Установената фактическа установка е подробно изложена в ревизионния доклад и ревизионния акт.

Констатирано е и не се оспорва, че за периодите м. 07.2018 г. и м. 08.2018 г., В. И. Ш. е бил представляващ и управител на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД.

Установено е, че на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за данъчни периоди м. 07.2018 г. и м. 08.2018 г., приключила с РА №Р-22220318006464-091-001/22.07.2019 г. В тази акт е констатирано е, че основната дейност на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД през ревизираните периоди м. 07.2018 г. и м. 08.2018 г. се е състояла в извършването на софтуерни услуги, консултантски услуги за управленски дейности, маркетинг в медицинска техника и консумативи, брокерско проучване и други. С цитирания РА, на дружеството са определени задължения /главници/ в общ размер на 70\_970,00 лв., произтичащи от отказан данъчен кредит в размер на 43\_060,00 лв. по фактури, издадени от 4 доставчика: „ТОП ЛЕС БИЛД“ ООД, ЕИК[ЕИК], „ДЕС УНИВЕРС“ ООД, ЕИК[ЕИК], „ИХТИС-ЗДРАВЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „АВИОР ИНВЕСТМЪНТС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], във връзка с твърдение за наличие на относителна симулация, доколкото посочените доставчици не са разполагали с кадрова обезпеченост да осъществят възложените им задачи, липсата на последваща реализация и липсата на разплащане по част от процесните фактури, както и от непризнато сторниране на начислен ДДС в размер на 27\_910,00 лв. по 4 издадени от дружеството кредитни известия през данъчен период м. 08.2018 г., както и начислените лихви за забава в размер на 6\_309,54 лв.

РА №Р-22220318006464-091-001/22.07.2019 г. е обжалван по административен ред, като с Решение №1720/11.10.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С. оспорения РА е потвърден в частта, в която на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС, на дружеството е отказано да се признае правото на данъчен кредит по две фактури - №[ЕГН]/31.05.2018 г. с предмет услуги – „настройки на трансферни таблици за дисконтиране от финансов модул на платформа за управление“, с данъчна основа в размер на 93\_000,00 лв. и ДДС в размер на 18\_600,00 лв., издадена от „ДЕС УНИВЕРС“ ООД, и фактура №[ЕГН]/31.08.2018 г., с предмет „тестване на софтуер за доставки на зърно“, с данъчна основа в размер на 9\_300,00 лв. и ДДС в размер 1\_860,00 лв., издадена от „ТОП ЛЕС БИЛД“ ООД. Основен мотив за това е, че дружеството, като получател по спорните фактури от горесцитираните доставчици не е възможно да не знае, че те не документират реални доставки, по които той е страна, а отразяват фиктивни такива. В цитираното решение е постановено още, че четирите кредитни известия, отразени през м. 08.2018 г., са издадени правилно и законосъобразно, съответно в тази част РА на дружеството е отменен. Посочено е също така, че след ревизия вследствие на извършената корекция през данъчен период м. 07.2018 г., при която декларираният от дружеството резултат ДДС за възстановяване в размер на 16\_628,00 лв. е променен на ДДС за внасяне в размер на 1\_972,00 лв., за дружеството не възниква процедура по приспадане на данъка, вследствие на което за следващия данъчен период м. 08.2018 г., дружеството дължи декларирания, но невнесен резултат, а именно ДДС за внасяне в размер на 16\_756,00

лв. Видно от диспозитива на решение №1720/11.10.2019 г., за периодите м. 07.2018 г. и м. 08.2018 г., е определено, че „ЕСТОК.БГ“ ЕООД дължи главници в общ размер на 22\_628,00 лв. и лихви в общ размер на 3\_149,50 лв.

Актосъставителите на настоящия РА са посочили, че към датата на изготвяне на РА, в програмен продукт С. на НАП е отразено, че дължимата главница за периодите м. 07.2018 г. и м. 08.2018 г. след постановяване на решение №1720/11.10.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С. е 22\_500,00 лв. В тази връзка ревизиращите органи са счели, че именно главницата от 22\_500,00 лв. е сумата, за която следва да се вмени отговорност на В. И. Ш.. Посочено е още, че поради неразплащане от страна на дружеството с бюджета по това задължение, дължимите лихви към датата на издаване на настоящия РА са в общ размер на 12\_677,09 лв.

Видно от съдържанието на оспорвания РА, основната причина за ангажиране отговорността на В. И. Ш. по чл. 19, ал. 1 от ДОПК са именно установените с цитирания по-горе РА задължения на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД за периодите м. 07.2018 г. и м. 08.2018 г.

При проверка в Търговския регистър /ТР/ към Агенцията по вписванията е установено, че В. И. Ш. е бил управител на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД, считано от 30.04.2018 г. до 11.12.2019 г.

Констатирано е, че с договор за продажба на дружествени дялове от 05.12.2019 г., сключен по реда на чл. 129, ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/, В. Ш. продава притежаваните от него дружествени дялове на Й. И. П.. Обстоятелството е вписано в ТР на 1.12.2019 г.

Доколкото в писмени обяснения В. И. Ш. е посочил, че договорите с възложители/подизпълнители, фактури, приемо-предавателни протоколи, платежни нареждания и други документи, касаещи дейността на дружеството са подписвани от него или упълномощените от него лица, но с неговото знание, и предвид факта, че справка-декларации по ЗДДС на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД за ревизираните два данъчни периода са подавани в ТД на НАП – С. по Интернет, подписани с електронен подпис на управителя В. И. Ш. - V. I. S., издаден от В-Т. О. СА QES чрез електронен адрес [електронна поща], то в настоящото производство на В. И. Ш. е ангажирана отговорност на основание чл. 19, ал. 1 от ДОПК за задълженията на дружеството за ДДС по влезлия в сила РА.

Друга причина за ангажиране на отговорността е, че доставчикът „ТОП ЛЕС БИЛД“ ООД и „ЕСТОК.БГ“ ЕООД са свързани помежду си лица по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ДОПК. Дружествата имат един и същ управител - В. Ш.. Същият е съдружник, притежаващ 50% от капитала на „ТОП ЛЕС БИЛД“ ООД и едноличен собственик на капитала на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД. Установено е също, че съставител на годишните счетоводни и финансови отчети за 2018 г. и на двете дружества също е В. Ш., както и че СД по ЗДДС на „ТОП ЛЕС БИЛД“ ООД отново са подавани с електронния подпис на жалбоподателя. Освен това, електронният адрес за кореспонденция с НАП и на двете дружества, е един и същ: [електронна поща].

При горните данни ревизиращите органи са приели, че е налице хипотезата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, включващ следните елементи: субект на отговорността е физическото лице В. Ш., имащо качеството на управител на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД; дружеството е задължено лице по смисъла на чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК; налице е хипотезата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК – физическото лице В. Ш., имащо качеството на управител е укрило факти и обстоятелства, които по закон е било длъжно да обяви пред приходната администрация, е приет за доказан.

По отношение на първия задължителен елемент от фактическия състав е посочено, че В. И. Ш. има качество на субект на отговорност по чл. 19, ал. 1 от ДОПК за задълженията на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД за периодите, влизащи в обхвата на ревизията.

По отношение на укриването на факти и обстоятелства, като задължителен елемент от фактическия състав е отразено, че подаването на декларации е едно от най-съществените и важни задължения на юридическите лица, като в този смисъл, когато не е подадена декларация или в нея са укрити факти и обстоятелства, елементът от фактическия състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, свързан с необявяването на факти и обстоятелства е винаги налице. Позовавайки се на разпоредбата на чл. 141, ал. 2 от Търговския закон /ТЗ/, съгласно която управителят на търговското дружество представлява същото, организира и ръководи дейността му, в РА е налице констатация, че ревизираното лице В. Ш., имащо качеството на управител и едноличен собственик на капитала на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД, е знаело за всяко предприето действие, за сключен договор и наредено плащане, касаещо сделките с процесните двама доставчика. Посочено е, че същият е съзнавал своите действия, изразяващи се в намаляване на дължимия ДДС за внасяне чрез увеличение на данъчния кредит, в качеството му на получател на данъчни фактури с големи стойности, без да са налице реално извършени доставки. Обобщено е, че В. Ш. умишлено и недобросъвестно е укрил факти и обстоятелства, като е целял да не могат да бъдат събрани задължения в отделните данъчни периоди.

Компетентният орган е посочил, че отговорността по чл. 19 от ДОПК предполага недобросъвестно поведение на съответното физическо лице, което пречатства събирането на данъци/задължителните осигурителни вноски. Ревизиращите органи посочват, че липсва определение на понятията „добросъвестност“ и „недобросъвестност“, но съгласно утвърдената съдебна практика „добросъвестен“ е онзи, който не знае определено обстоятелство. Знанието в случая се отнася до възникване на данъчни задължения. След като лицето е знаело, че за предприятието възникват данъчни задължения и умишлено е избегнало събирането им /чрез заплащането на фактури по недействителни сделки и тяхното включване в отчетните регистри/, органите по приходите са приели, че е налице основание да се счита, че същото е действало недобросъвестно. Въз основа на регламентираните правомощия на управителя на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД, органите по приходите са приели, че е налице презумцията за знание за стопанското и финансово-икономическо състояние на дружеството, за сключване и изпълнение на търговските сделки и произтичащите от тях последици.

Ревизиращият екип е приел, че „недобросъвестността“ на В. Ш. се състои в знанието

за непогасените задължения към фиска, както и липсата на реално получени услуги от доставчици, по които дружеството е претендирало право на приспадане на данъчен кредит, както и нежеланието за доброволно погасяване на установените задължения с РА №Р-22220318006464-091-001/22.07.2019 г. В допълнение е посочено, че плащането по фактури, издадени във връзка с нереални доставки, представлява намаляване на имуществото на дружеството.

Органите по приходите са приели, че е налице причинно - следствена връзка между умишлените недобросъвестни действия на управителя и последицата от тях - невъзможността се съберат дължимите данъци. Доколкото със справки-декларации се осъществява предварително установяване на задълженията за данъци, а декларациите представляват и изпълнително основание, то до установяването на задълженията на дружеството с РА не е съществувало изпълнително основание за събиране на недеklarирания данък.

С цел проследяване на изпълнението на РА №Р-22220318006464-091-001/22.07.2019 г. на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД, ревизиращите са изпратили искане за представяне на информация от дирекция „Събиране“, отдел „Публични вземания“. В отговора е посочено, че на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД е наложен е запор върху банковите сметки на дружеството с Постановление за обезпечителни мерки от 01.07.2019 г. Задължението не е разсрочвано или отсрочвано. Образувано е изпълнително дело /ИД/ №190773368/2019 г. с общ размер на задължения 34\_214,51 лв. в т. ч. главница в размер на 22\_500,00 лв. и лихва в размер на 11\_714,51 лв.

С оглед изложеното е прието, че дългът за процесните два периода е необезпечен, налице е несъбираемост на задълженията на юридическото лице, определени с РА, поради което е обоснована отговорност на ревизираното лице в хипотезата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221519007397-092-001/12.05.2020 г., връчен на 05.06.2020 г. В. Ш. е подал писмено възражение срещу РД по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, вх. №Р-22221519007397-В.-001-И/16.07.2020 г. Възражението е обсъдено и отхвърлено като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221519007397-091-001/29.07.2020 г., издаден от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Т. Н. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 09.08.2020 г.

С ревизионния акт, на В. И. Ш., е вменена отговорност на основание чл. 19, ал. 1 от ДОПК за задължения на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД по ЗДДС към дата 29.07.2020 г. /датата на издаване на настоящия РА/ общо в размер на 35\_177,09 лв. Посочените са установени с РА №Р-22220318006464-091-001/22.07.2019 г., издаден на „ЕСТОК.БГ“ ЕООД.

С Решение № 1817 от 30.11.2020 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на

НАП в частта, в която е ангажирана отговорността му по чл. 19, ал. 1 от ДОПК за данъчен период м.08.2018 г. в размер на 20 528 лева, ведно с дължимите лихви.

По делото е изслушана и приета без възражение от страните Съдебно счетоводна експертиза (ССЧЕ), според която:

1. Издадената фактура № [ЕГН]/31.05.2018 г. от „Дес универс“ ООД, „Есток БГ“ ЕООД е декларирано в дневника си за покупки по ЗДДС и СД по ЗДДС за отчетен период 01.07.2018 г. - 31.07.2018 г. Данъчната основа по фактурата е 93 000,00 лв. ДДС - 18 600,00 лв.

2. Стойността и периода на деклариране на фактура № [ЕГН]/31.05.2018 г. са потвърдени в РД № Р - 22221519007397-092-001/12.05.2020 г. и РА № 22221519007397-091 - 001/29.07.2020 г. - м.07.2018 г.

3. Издадената фактура № [ЕГН]/31.08.2018 г. от „Топ лес билд“ ООД, „Есток БГ“ ЕООД е декларирано в дневника си за покупки по ЗДДС и СД по ЗДДС за отчетен период от 01.08.2018 г. - 31.08.2018 г. Данъчната основа по фактурата е 9 300,00 лв. ДДС - 1 860,00 лв.

4. Стойността и периода на деклариране на фактура № [ЕГН]/31.08.2018 г. са потвърдени в РД № Р-22221519007397-092-001/12.05.2020 г. и РА № 22221519007397-091 - 001/29.07.2020 г. - м.08.2018 г.

5. В Решение № 1720/11.10.2018 г. на ОДОП за отчетен период по ЗДДС м.07.2018 г. резултатът на ДДС за внасяне е 20 672,00 лв. Сумата не съответства на стойността по фактура № [ЕГН]/31.05.2018 г., издадена от „Дес универс“ ООД. Това е видно от РД и РА — т.1 и т.2.

6. Стойността на начисления ДДС по фактура № [ЕГН]/31.05.2018 г., издадена от „Дес универс“ ООД е 18 600,00 лв. за данъчен период 01.07.2018 г. - 31.07.2018 г. Погрешно е отнесена в последващо решение на ОДОП за ревизията на В. И. Ш..

7. В Решение № 1720/11.10.2018 г. на ОДОП и РА № 22221519007397-091 - 001/29.07.2020 г. за „Есток БГ“ ЕООД за отчетен период по ЗДДС м.08.2018 г. резултатът от 50 426,00 лв. ДДС за внасяне е определен на 20 656,00 лв. ДДС за внасяне, ведно с лихви в размер на 1 294,31 лв. Сумата не съответства на стойността по единствено разглежданата фактура № [ЕГН]/31.08.2018 г., издадена от „Топ лес билд“ ООД. Това е видно от РД и РА - т.3 и т.4.

8. Стойността на начисления ДДС по фактура № [ЕГН]/31.08.2018 г., издадена от „Топ лес билд“ ООД е 1 860,00 лв. за данъчен период 01.08.2018 г. - 31.08.2018 г. Погрешно е отнесена в последващо решение на ОДОП за ревизията на В. И. Ш..

9. Неточността в Решението на ОДОП № 1817/30.11.2020 г. от посочените стойности по фактури, се пренася неточно в отговорността по чл.19 от ДОПК по фактура № [ЕГН]/31.05.2018 г. с предмет „настройки на трансферни таблици за дисконтиране от финансов модул на платформа за управление“, издадена от „Дес

универс” ООД. Посочената в решението на ОДОП стойност на ДДС в размер на 1 860,00 лв. не е вярно. Реално е отпадане на 18 600,00 лв. ДДС по фактурата, издадена от „Дес универс” ООД.

Съдът приема, че заключението на вещото лице е обективно и непротиворечиво.

**При така установената фактическа обстановка, съдът съобрази следното от правна страна:**

**По допустимостта на жалбата:**

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 ДОПК. Жалбата е подадена чрез административния орган, срещу акт подлежащ на обжалване, при наличието на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

РА е издаден от компетентен орган и за задължения и за периоди, за които е възложена ревизията. Ревизията е възложена от Ф. Й. – орган, възложил ревизията на Т. Н. В. – ръководител на ревизията.

В съответствие с чл. 113, ал. 1, т. 5 от ДОПК в ЗВР ясно е определено, че ревизията е за ангажиране отговорността на В. Ш. по чл. 19 ДОПК за задължения на „Есток.бг“ ЕООД, както и за кои задължения и периоди.

От представените по делото електронни документи – ЗВР, РД и РА, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис от лицата, посочени в тях.

По отношение спазването на установената форма:

От посочените в РА фактически и правни основания, стават ясни юридическите факти, от които органът черпи упражненото от него публично субективно право. Съдържанието на РА е в съответствие с изискуемото, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК. В РА са потвърдени констатациите и изводите в ревизионния доклад, предвид липсата на подадени възражения срещу РД. При извършената служебна проверка съдът не констатира допуснати нарушения на административно-производствените правила в хода на проведеното ревизионно производство. Ревизията е приключила в срока по чл. 114, ал. 2 от ДОПК, а РД е съставен от ревизиращите органи в срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК, като съдържа предвидените в чл. 117, ал. 2 ДОПК реквизити, при прилагане на събраните в хода на ревизионното производство доказателства. Спазен е и срокът по чл. 119, ал. 2 от ДОПК за издаването на ревизионния акт. В хода на ревизията органите по приходите са попълнили преписката с необходимите доказателства, на база на които е извършена проверка на релевантните обстоятелства.

В жалбата се сочат допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в неизясняване на фактите и обстоятелствата от значение за установяването на



публичните задължения. Съдът намира тези твърдения за неоснователни. Видно от съдържанието на административната преписка, същата съдържа относими доказателствата във връзка с издаденият РА, посочените доводи по-скоро касаят събирането и цененето на доказателствата и в тази връзка имат отношение към материалната законосъобразност на акта, като предвид правомощията на съда като инстанция по същество, ще бъдат обсъдени в настоящото решение.

По отношение на приложението на материалния закон:

С разпоредбата на чл. 19 от ДОПК е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължени за данъци или осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК.

Според разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК който в качеството си на член на орган на управление, управител, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за несъбраното задължение. А ал. 2 предвижда, че който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото.

Следователно елементите на фактическия състав на нормата чл. 19, ал. 1 от ДОПК са два. Управителят, член на органа на управление, а след 01.01.2016 г. и прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице да е укрил факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител – законовите основания за обявяване на факти и обстоятелства пред органа по приходите или публичен изпълнител са две групи. Едната група са задължения за деклариране на определени обстоятелства, като сроковете и фактите, подлежащи на деклариране, са установени от закона. Другата група са тези факти и обстоятелства, които лицето следва да представи на органа по приходите, въз основа на негово искане за представяне на документи и писмени обяснения. В първия случай отговорността възниква при събдването на определените от закона условия – неподаването в срок на декларация или подаването на непълна или невярна декларация, в която лицето е укрило определени факти и обстоятелства. Във втория случай следва да е налице редовно връчено на лицето искане за представяне на документи и писмени обяснения, по повод на което лицето е укрило в предоставената от него информация факти и обстоятелства.

Вторият елемент на фактическия състав е вследствие на укриването на факти и обстоятелства от управителя, член на управителния орган, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице, да не могат да бъдат събрани задълженията за данъците или задължителните осигурителни вноски, т. е. укритите факти и обстоятелства следва да са от такъв порядък, че да препречат пътя на ефективното събиране на задълженията за данъци или задължителните осигурителни вноски, напр. лицето е укрило имущество, притежавано от управлявания от него задължен субект. Отговорността при укриване на факти и обстоятелства е до размера на несъбраното задължение (чл. 19, ал. 1 от ДОПК). Като инстанция по същество на спора, предмет на проверка в настоящия случай е наличието или липсата на предпоставките за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК.

Реализирането на отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК изисква наличието на следните кумулативни предпоставки: 1. Субект на отговорността - кой може да бъде трето отговорно лице - управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител или пълномощник; 2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК, 3. Действие - укриване на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред орган по приходите или публичен изпълнител. В съдебната практика се приема, че действието следва да е извършено преднамерено, т. е. необходимо е виновно поведение; 4. Причинно следствена връзка - Вследствие на това укриване на факти и обстоятелства не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. В съдебната практика се говори за т. н. "уникалност" на връзката между поведението на третото лице в укриване на факти и обстоятелства и невъзможността да бъдат събрани задълженията. 5. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, които е в състояние да покрие съществуващите публични задължения. 6. Граници на отговорността - в резултат на виновното си поведение лицето отговаря за пълния размер на непогасеното задължение.

Разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК изисква каузална връзка между поведението на управителя в случая и неплащането на данъчните задължения на представляваното дружество, т. е. посоченото поведение на управителя следва да е единствената причина за обсъжданото неплащане на публичните вземания.

Тази отговорност не покрива всички възникнали публични задължения, а следва да се ограничи само до тези, които в резултат на действията на третото лице не са обективно погасени. Наличието на тази предпоставка изисква установяването от обективна страна на задължения, които са изискуеми и не са платени и това да е в резултат на някое от действията на трети лица, посочени в чл. 19, ал. 1 от ДОПК, а от субективна страна, извършените действия от третото лице да са насочени към такива правни последици и да целят тяхното настъпване.

Само при доказан фактически състав, включващ посочените елементи, физическото лице отговаря за неплатеното задължение за данъци и осигурителни вноски на

юридическо лице, явяващо се задължено лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК.

В случая тежестта на установяване на всички елементи от фактическия състав на разпоредбата е на органа по приходите, който следва да докаже същите, съгласно изискванията на чл. 170, ал. 1 от АПК, във вр. с § 2 от ДР на ДОПК.

Първо, безспорно се установява по делото, че за ревизирия период В. Ш. е едноличен собственик и управител на „Есток.бг“ ЕООД с което е изпълнено първото условие от фактическия състав. На 11.12.2019 г. за собственик на дружеството е вписан Й. П..

Относно втория елемент, касаещ действие или бездействие, с което е укрил факти или е декларирал неверни данни се установява, че по отношение на извършената доставка от страна на „Топ Лес Билд“ ООД е налице свързаност като в дружеството доставчик Ш. притежава 50% от капитала. Ш. е подал ГФО и на двете дружества.

Правилни са доводите на ревизиращите органи, че с включване на фактура № [ЕГН] от 31.08.2018 г. в дневника за покупки Ш. в коригирал дължимия за внасяне ДДС, като се възползвал от данъчно предимство. Неверните данни е СД по ЗДДС за данъчен период м.08.2018 г.е установено с РА № Р-22220318006464-091-001/22.07.2019 г., който е влязъл в сила. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че към момента на издаване на РА не е бил управител и не е могъл да възрази при издаването му. Влезлите в сила актове се ползват с доказателствена сила, относно фактите изложени в тях. От изложеното по-горе се установява, че е налице и вторият елемент от фактическия състав на чл. 19 от ДОПК.

Доказан и осъществен е и следващия елемент от фактическия състав, а именно причинно-следствена връзка, тъй като Ш. е знаел, че за предприятието възникват данъчни задължения, тъй като е бил собственик на „Есток.бг“ ЕООД и на 50 % от капитала на „Топ Лес Билд“ ООД. Жалбоподателя е знаел икономическото състояние и на двете дружествата и умишлено е подал СД по ЗДДС с неверни данни, които са установени от РА № Р-22220318006464-091-001/22.07.2019 г. От изложеното се установява причинно-следствена връзка между действията на Ш. и невъзможността за събиране на задълженията.

Налице е и невъзможност да невъзможност установените публични задължения да бъдат събрани, посредством насочване на изпълнението към лицето по чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК. Това е така, тъй като дружеството „Есток.бг“ ЕООД не притежава недвижимо и движимо имущество, а по банковите сметки няма наличност.

От изложеното по-горе настоящият съдебен състав счита, че по отношение на В. Ш. законосъобразно е ангажирана отговорност по реда на чл. 19, ал. 1 от ДОПК в частта, касаеща невнасянето на задълженията за данък в размер на 20 528,00 за м. 08.2018 г., през който период е отразена фактура №[ЕГН]/31.08.2018 г., издадена от свързаното с „ЕСТОК.БГ“ ЕООД юридическо лице - „ТОП ЛЕС БИЛД“ ООД и съответните лихви.

Въз основа на съдебно-счетоводната експертиза обаче се установява, че задълженията касаещи фактура №[ЕГН]/31.08.2018 г., издадена от свързаното с „ЕСТОК.БГ“ ЕООД

юридическо лице - „ТОП ЛЕС БИЛД“ ООД са в размер на 1860 лева, ведно с дължимите лихви, поради което РА следва да се измени като се определят данъчни задължения за м.08.2018 г. в размер на 1860 лева ведно с дължимите лихви.

При този изход на спора и навременна претенция на ответника, на същия се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 518,36 лева.

На жалбоподателя следва да се присъдят разноските по делото съразмерно с уважената част на жалбата и доказателствата за извършени такива (2000 лева, адвокатско възнаграждение, съобразно договор за правна защита, 10 лв. - държавна такса и 350 лв. – възнаграждения за вещи лица) в размер на 2360 лева.

Водим от горните съображения, Административен съд София-град, Трето отделение, 60-ти състав

### **Р Е Ш И:**

**ИЗМЕНЯ** Ревизионен акт №Р-22221519007397-091-001/29.07.2020 г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията и Т. Н. В. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1817 от 30.11.2020 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП в частта, в която е ангажирана отговорността му по чл. 19, ал. 1 от ДОПК за данъчен период м.08.2018 г. в като определя дължими задължения в размер на 1860 лева, ведно с дължимата лихва от 320,36 лева.

**ОСЪЖДА** В. И. Ш., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати в полза на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 518,36 (петстотин и осемнадесет лв. и 0.36 ст.) лева.

**ОСЪЖДА** Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. да заплати на В. И. Ш., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 2360 (две хиляди триста и шестдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

**СЪДИЯ:**